

151. Препишете безъ погрѣшки: „Высокопочитаемый Отче Савво. Позволете ми отъ душа да Ва поздравѣ съ наступающія великъ день на Въскръсеніето Христово. Като слушахъ Вашитѣ уроцы отъ Божія Законъ въ училището, азъ зехъ да проумѣвамъ туй, което Вы говорите въ църква. А по-напрѣдъ азъ не умѣяхъ и да са молж; на туй Вы ма научихте. Никога ёще азъ въ живота си не съмъ посрѣщаль Свѣтлото Въскръсеніе съ таквази радость, като сега. Никой другы освѣнь Вы и учительтъ сте ма научили да обичамъ Спасителя, да живѣж тѣй както Той е заповѣдалъ. Само Вашитѣ уроцы ми помогнаха да страдамъ съ моя Спаситель и да са радвамъ на Въскръсеніето Му. Примете сега поздравленіето на Вашія благодарень Вамъ ученикъ. Като приврчавамъ себе си на Вашитѣ молитвы, оставамъ душевно любящій Васъ и благодарный Вамъ ученикъ Вашъ.

(Подпись).

83. Распетъ Петѣкъ.

Вечеръта въ Великия Четвъртъкъ, на страстната седмица, ный ходимъ въ черкова, тогази са четѣтъ въ църква дванадесетъ евангелія за *страданията* на Спасителя, защото прѣзъ нощъта между Четвъртъкъ и Петѣкъ са начнали страданията Му. Като свършилъ тайната вечеря, Исусъ Христосъ излѣзълъ съ ученицитѣ си прѣзъ нощъта изъ града Иерусалимъ въ градината, която была въ околноститѣ на града; Христосъ много обичалъ тѣзи градина. При входа въ градината останали сичкитѣ ученицы освѣнь нѣколцына, които Господь зель съ себе си. Колѣничешкомъ са молилъ Христосъ, като предвиждалъ страданията, които Му предстоели и напълно са покорявалъ на волята на Бога Отца Своего. Като свършилъ молитвата Спаситель дошелъ при ученицитѣ си, които были заспали, и имъ казалъ: „доста е станете да идемъ; ето че са приближи онзи, който